

Fender American Acoustasonic Series Telecaster

# Nieuwe klankwegen

De nieuwste Telecaster van Fender was een hoogtepunt op de NAMM show en het is een van de meest besproken instrumenten van de laatste tijd. Aanschouw de toekomstvisie van Fender. tekst Dave Burrluck foto's Phil Barker

**W**e hoeven je niet te vertellen dat het verschil tussen een staalsnarige akoestische en een solidbody elektrische gitaar enorm groot is.

Toch hebben veel fabrikanten geprobeerd dat verschil te overbruggen en de een is daarin beter geslaagd dan de ander. Veel ontwerpers kozen ervoor om een brug met piëzo en bijbehorend circuit aan een solidbody of semi-hollowbody toe te voegen voor een akoestisch geluid. Je kunt echter ook een akoestische gitaar als uitgangspunt nemen en naast het standaard elektro-akoestische geluid ook de elektrische sounds van een magnetisch element toevoegen. Grote akoestische merken als Godin en Taylor hebben niet voor niets veel succes geboekt met deze methode. Dit nieuwe ontwerp van Fender gaat ook van de akoestische gitaar uit: de Acoustasonic Tele heeft een reeks elektro-akoestische geluiden aan boord, met daarnaast een magnetisch-elektrische verrassing.

## Ontwerp

Deze Telecaster ziet er in ieder geval heel anders uit dan we gewend zijn. Hij is verkrijgbaar in vijf verschillende bovenbladkleuren. De zijkanalen, de achterkant en de hals zijn bij alle gitaren naturel mahonie, en die houtsoort is ook te zien bij het

## Rivalen

- Taylor T5z Classic
- Godin XISA
- ESP LTD EC-1000 Piezo





Het klankgat met naar binnen stekende rand werkt als een poort, voor maximale akoestische resonantie

» opvallende kleine klankgat (of de geluidspoort). De binding en de ringen rond het klankgat lijken ingelegd, maar zijn in werkelijkheid op de gitaar gedrukt, net als de kleur op het sparren bovenblad. Als je de binding onder een vergrootglas bekijkt, kun je dit goed zien.

De aangepaste Tele-bodyvorm lijkt kleiner dan een normale Telecaster. Misschien komt dat door de combinatie van het klankgat en de kleuren van de body (het ingelijmde sparren bovenblad van ons testexemplaar is dekkend zwart, wat een contrast vormt met het mediumbruine mahonie). Toch is de Acoustasonic zeker niet kleiner dan een elektrische Tele. Het gedeelte onder de taille is zelfs iets breder en de body is ook nog eens

langer. Op beide plekken scheelt het tussen de 6 en 10 mm.

De body is 44,5 mm diep, net als bij onze American Professional Telecaster Deluxe Shawbucker.

Het klankgat heeft een naar binnen stekende rand waardoor je niet in de body kunt kijken. Maar als we de afdekplaat in het midden van de achterkant weghalen, kunnen we de holle constructie goed zien. De mahonie body is uitgehold, maar de zijkanten en achterkant zijn met hun 10 tot 12 mm nog vrij dik.

Twee steunbalkjes lopen in de lengterichting tot achter de brug door, vergelijkbaar met de bracing van een archtop. Er zijn geen dwarse of gekruiste balkjes, maar er zit wel een dun plaatje onder de brug ter versteviging. De holle constructie heeft vooral invloed op het gewicht,

of het gebrek daaraan: met zijn 2,2 kg is de Acoustasonic veel lichter dan zelfs de lichtste Telecaster.

Het profiel van de mahonie hals komt heel dicht in de buurt van de moderne, diepe C van de American Professional. De hals is ongeveer 0,5 mm dunner dan die van onze Deluxe met zijn gelakte esdoorn toets. De topkam van de Acoustasonic is 42,7 mm breed, de string-spacing is met 36,5 mm iets groter dan bij de elektrische Tele en bij de eerste fret is de hals 20,5 mm diep, wat uitloopt naar 23,65 mm bij de twaalfde fret. De hals is afgedicht met een dunne polyurethaanlak en je kunt de textuur van het hout voelen (volgens de specificaties is de body voorzien van een polyesterlak van vergelijkbare dikte). Als je de hals licht opwrijft met 0000 staalwol gaat hij wat zachter aanvoelen. De gestreepte bruin/zwarte ebben toets heeft met zijn 305 mm (12 inch) een plattere radius dan de 241 mm (9,5 inch) van de American Professional, maar voelt nog steeds aan als een moderne Amerikaanse Telecaster. Hetzelfde geldt voor de frets.

De Acoustasonic heeft meer dan genoeg fraaie details: de uitsparing voor de ribben en de afgeronde rand van de body aan de kant van de bassnaren; de Elite-achtige vormgeving van de hiel, die normaal

gesproken hoekig is; en de verzonken afdekplaten aan de achterkant, die net als de hielplaat niet boven het oppervlak van de body uitsteken. Hoewel de brug is uitgevoerd in akoestische stijl, kun je deze Tele dankzij het Micro-Tilt systeem en de Bi-Flex halspen met toegang bij de topkam veel makkelijker afstellen dan de meeste akoestische gitaren.

### Elektronica

Je selecteert de ingebouwde geluiden eerst met de vijfstanden-schakelaar, die de Voice Selector genoemd wordt, en vervolgens gebruik je de onderste draaiknop: de Mod-regelaar. Met de schakelaar in de halspositie (stand 5) en de Mod-knop volledig tegen de klok in (geluid A) krijg je een klank die door Fender wordt omschreven als een dreadnought van sitka sparren en palissander. Als je de Mod-knop volledig met de klok mee draait, krijg je geluid B, een grand auditorium van alpen sparren en palissander. Zet de schakelaar in stand 4, en je krijgt een kleinere gitaar van engelmann sparren en esdoorn (A) en een dreadnought van sitka sparren en mahonie (B). Met de Voice Selector in stand 3 kies je een iets ander model: een dreadnought van sitka sparren en Braziliaans palissander (A). Wanneer je in deze stand de Mod-regelaar met de klok mee draait, wordt het element op de body geactiveerd. Dit kun je gebruiken voor bepaalde percussieve tappingtechnieken en volgens Fender worden de "boventonen versterkt, waardoor ze er meer uitspringen". In stand 2 krijg je een vergelijkbare opzet met een andere dreadnought van sitka sparren en mahonie (A). Als je de knop naar stand B draait, wordt het magnetische element aan de mix toegevoegd. Tot slot is in de eerste stand alleen het magnetische element actief (A), maar als je de knop met de klok mee richting stand B draait komt er een lichte overdrive bij.

De uitgang is een eenvoudige mono-jack. Het is geen hybride uitgang die twee geluiden via de piëzo en het magnetische element naar twee verschillende versterkers kan sturen. Ook heeft de gitaar geen toonknop, alleen volume.

Al die elektronica moet natuurlijk gevoed worden, dus er zit een oplaadbare lithium-ion batterij in de gitaar. Je kunt de batterij opladen via een kleine usb-aansluiting met led-indicator bij de jackuitgang. Als je de Greg Koch Fluence elementen van Fishman wel eens hebt gezien, zal dit je bekend voorkomen. Fender geeft aan dat de batterij binnen vier tot vijf uur volledig kan worden opgeladen (je kunt tegelijkertijd spelen en opladen), wat twintig uur speeltijd

niet zo hard als bij een echte akoestische gitaar. Zelfs een kleine parlor is luider. Deze gitaar is niet ontworpen voor gebruik met een microfoon ervoor, maar als je dat wel zou doen zou je een geluid als van een akoestische archtop opvangen, met een snelle attack en een mooi laag. Voor onze linkerhand lijkt het alsof we op een elektrische gitaar spelen, maar je voelt wel dat het akoestische snaren zijn.

Als we de gitaar op onze gebruikelijke akoestische pedalenplank

## Dit is vooral een elektro-akoestische gitaar, met als extra een magnetisch element voor een elektrisch geluid

oplevert. Als je nog maar twee uur speeltijd overhebt, geeft het ledje dat aan door rood te knipperen.

### Gebruik & geluid

De Acoustasonic voelt niet alleen heel comfortabel als hij aan een gitaarband hangt, hij lijkt ook nog eens met je lichaam te versmelten als je zittend speelt. Het is de ideale gitaar om mee op de bank te zitten pielen. Het akoestische geluid is een stuk luider dan bij een solid-body, maar het is natuurlijk lang

aansluiten en hem testen met zowel een AER Compact 60 als een Line 6 StageSource, horen we absoluut mooie akoestische-gitaar-met-microfoon-geluiden. Ter vergelijking sluiten we een old school elektro-akoestische gitaar met piëzo op hetzelfde systeem aan en de sounds van de Acoustasonic zijn duidelijk meer van studiokwaliteit.

De akoestische geluiden klinken vrij goed, hoewel we moeten toegeven dat de verschillen soms wel heel erg subtiel zijn, vooral wanneer je ze mixt in stand 5 en 4. De auditorium

## Onder de motorkap We nemen een kijkje aan de binnenkant van de Acoustasonic...

Puristen zullen de binnenkant van de Acoustasonic Tele nog afschrikwekkender vinden dan de buitenkant. De gitaar heeft een Fender Noiseless element van de vierde generatie (waarbij het magneetpooltje van de B-snaar verwijderd is voor een betere snaarbalans) en een Fishman piëzo onder het zadel. En dan zit er ook nog een bovenbladtransducer onder de brugplaat. Deze drie elementen zijn sowieso al interessant, maar de akoestische respons van de gitaar zelf wordt via het element onder het zadel ook nog eens langs allerlei digitale wegen geleid om sounds te creëren. Als je in het elektronicavak kijkt, zie je een grote printplaat met een heleboel componenten. Fender wil niet precies zeggen hoe dit allemaal in elkaar zit, maar we vermoeden dat de Aura Imaging Technology van Fishman de basis vormt. Deze technologie is iets heel anders dan modeling en waarschijnlijk speelt het een grote rol bij het creëren van de akoestische geluiden van de Acoustasonic. Larry Fishman was ooit directeur van Parker Guitars en hij ontwierp het brucelementsysteem en de elektronica van de Parker Fly. De mensen van Fishman Transducers weten alles van elementen en systemen voor akoestische instrumenten.



De door Fishman ontworpen grote printplaat met 380 componenten - dit is geen doorsnee Tele!



Naast de onder-zadel piëzo zijn er ook een brugplaattransducer en een Fender Noiseless pickup

De Acoustasonic is in de eerste plaats een akoestische gitaar, vandaar de ebben brug met Tusq zadel







Het opladen van de batterij gaat supermakkelijk via een usb-aansluiting

## Vergeleken met een old school elektro-akoestische gitaar zijn de sounds van de Acoustasonic duidelijk meer van studiokwaliteit

» van stand 5 heeft iets meer definitie en een wat strakker laag dan de dreadnought, en de esdoorn parlor heeft een iets kleiner geluid dan de vrij klassiek klinkende dreadnought van sparren en mahonie. De dreadnought van sitka sparren en Braziliëans palissander in stand 3 is verrassend bruikbaar. Hij heeft een duidelijk afgebakende klank en hoewel het toevoegen van het element op de body er niet echt voor zorgt dat de boventonen beter doorkomen, krijgt het geluid wel een iets ruimtelijker karakter. Het is in ieder geval een bruikbare functie voor progressievere gitaristen die veel percussief spelen of een looper gebruiken.

De dreadnought van sparren en mahonie van stand 2 heeft vrijwel hetzelfde karakter als die van stand 4, maar als je het magnetische brug-element erbij draait - de enige mix van elektrisch en akoestisch - krijg je een andere textuur. Je zou het kunnen vergelijken met een meer klassiek elektro-akoestisch geluid, maar op dit punt wordt de gitaar echt creatief en vervagen de grenzen tussen elektrisch en akoestisch. Dit blijkt vooral wanneer je hem op je elektrische pedalenplank aansluit.

De eerste stand is misschien geen geluid dat je zou verwachten bij een elektro-akoestische gitaar, maar je moet deze optie niet meteen afschrijven. Het is het geluid van een Tele met een beetje compressie, maar toch met genoeg helderheid. Als je wat overdrive toevoegt

met de Mod-regelaar, krijg je een klank die verrassend bruikbaar is. Het is een beetje een rootsy sound, die doet denken aan *Street Fighting Man* van de Stones, waar elektrisch en akoestisch bij elkaar komen. Toch heeft de akoestisch-achtige respons een ander sustainbereik dan bij een echte Telecaster.

Vergeleken met een standaard elektro-akoestische Martin klinkt de Fender iets strakker, met iets minder zachtheid in het geluid. De respons van de bassnaren is ook iets minder pianochtig dan bij een palissander dreadnought van Tacoma, en de hoge E-snaar had bij onze testgitaar een beetje een lichte respons. Dit komt echter wel vaker voor bij piëzo-elementen onder het brugzadel.

Andere snaren kunnen ook een groot verschil maken. Wij hebben nieuwe Martin MA175T LifeSpan 80/20 Bronze snaren op de Acoustasonic gezet. Je zou ook prima elektrische snaren kunnen gebruiken, hoewel het brugzadel natuurlijk is gecompenseerd voor een omwonden derde snaar en het magnetische element in principe voor brons bedoeld is en niet voor nikkel.

Dit is vooral een elektro-akoestische gitaar, met als extra optie een magnetisch element voor een elektrisch geluid. Akoestisch heeft hij genoeg volume om zonder versterker te kunnen oefenen en de gitaar is ook zeer geschikt voor opnames.

Als je hem op een fullrange akoestische versterker of PA aansluit, krijg je een zeer geloofwaardige sound. Het elektrische geluid van het magnetische element lijkt misschien slechts een extraatje, maar het werkt wel. De overdrivefunctie is zelfs een soort openbaring. We hebben opgetreden met de Acoustasonic in combinatie met onze standaard pedalenplank en een elektrische versterker, zodat we de elektrische kant van de gitaar konden testen. We ondervonden daarbij geen enkel probleem. Het is wel heel jammer dat de gitaar geen toonknop heeft, vooral omdat het magnetische element vrij helder klinkt. Ondergetekende miste echt het diepe geluid van een halselement.

### Conclusie

De Acoustasonic Telecaster heeft dezelfde prijs als de Fender American Elite Telecaster, dus je zou hem wat duur kunnen vinden. Toch moet je niet vergeten dat de Acoustasonic een luxe, dunne laklaag heeft tegenover de meer standaard glanslak op de body en de zijdelak op de hals van de Elite. Ook is de constructie van hoge kwaliteit en het ontwerp van de elektronica en het instrument als geheel is bijzonder goed doordacht.

Zolang je begrijpt wat hij wel en niet kan, is het een moderne elektro-akoestische gitaar met een zeer geloofwaardig magnetisch elektrisch geluid. De Acoustasonic heeft een hoop te bieden aan gitaristen die optreden of opnemen, vooral voor degenen die de voorkeur geven aan een gitaar die meer elektrisch aanvoelt. Hij heeft een aantal mooie elektro-akoestische geluiden aan boord, maar je kunt ook alle kanten op met effecten en andere randapparatuur. Dat is natuurlijk niet helemaal nieuw, maar voor ons gitaristen is deze nieuwe Fender een heel gebruikersvriendelijk instrument met ontzettend veel potentie. Oordeel pas als je hem geprobeerd hebt! **G**

#### FENDER AMERICAN ACOUSTASONIC SERIES TELECASTER

**RICHTPRIJS:** € 1820,- (incl. gigbag)

**LAND VAN HERKOMST:** VS

**TYPE:** elektro-akoestische gitaar van solidbodyformaat

**BODY:** mahonie (uitgehoud) met gelijmd sitka sparren bovenblad

**HALS:** mahonie, modern diep C-profiel, geschroefd

**MENSUUR:** 648 mm (25,5 inch)

**MECHANIEKEN:** Fender standaard gegoten/gesloten oplopende mechanieken

**TOPKAM/BREEDTE:**

Graph Tech Black Tusq/42,7 mm

**TOETS:** ebben, 'clay' positiestippen, 305-mm (12-inch) radius

**FRETS:** 22, smal/hoog

**BRUG/SNAARAFSTAND:**

ebben met gecompenseerd Black Tusq zadel/52 mm

**ELEKTRONICA:** configuratie

met 3 elementen: Fishman piëzo onder het brugzadel en Fishman

bovenbladtransducer onder de brugplaat en

Fender Noiseless N4 magnetisch element;

mastervolume, Mod-knop, 5-weg Voice Selector-

schakelaar, enkele mono-uitgang met via

usb-oplaadbare batterij

**GEWICHT:** 2,2 kg

**OPTIES:** alleen leer

**LINKSHANDIG:** nee

**KLEUREN:** zwart (als testexemplaar), naturel, Sonic Gray, Sunburst, Surf Green

**DISTRIBUTIE:** Fender Musical Instruments

EMEA, East Grinstead (VK), tel. 0044 1342 331700

**WEBSITE:** www.fender.com



#### FENDER AMERICAN ACOUSTASONIC SERIES TELECASTER

##### OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Het doordachte ontwerp van de Acoustasonic levert geloofwaardige akoestische en geïnspireerde clean-tot-crunch elektrische geluiden op